

**Livet må leves forlæns men forstås baglæns. Noget i den stil sagde en berømt dansk filosof engang for et par hundrede år siden mens han stod i nutiden på tærskelen til Fremtiden. Den havde han lige betrådt mens han sagde de berømte ord, men før han var færdig med sin sætning var den allerede fortid. Fremtiden var bare en profeti der ventede på at blive en slags sandhed, men jeg har tit undret mig over hvor meget Fortiden fylder i vores tilværelse.**

På Leine Domicil, en Rockklub i Hannover i det daværende Vesttyskland sidst i 70'erne under en turne jeg deltog i, sad vi for en koncert og gennemlæste stedets Koncertprogram, der udkom kvartalsvis. Det fremgik at "Cliff & The Shadows Revival Band" – "Beatles Friends" – "The Searchers" – "Swinging Blue Jeans" – "Hermanns Hermits" – "The Troggs" og lign. jævnlige optrådte på stedet. Der stod også at vi havde spillet der i forrige måned. En tidligere sanger i bandet havde optrådt under samme navn. Et fænomen der også forekom blandt trad. jazzere og Blues 12 takts forvaltere Herhjemme. 2 bands med samme navn kunne sagtens optræde forskellige steder samtidigt.

Fænomenet med at plagiere var endnu ikke en dansk tradition. Vi undrede os muntert over tyskerne svælgen i Nostalgi. Kendte kunstnere, hvis Fremtid de selv havde lagt bag sig hjemme, nød en vis Berømmelse her, men én ting ville vi ryge en stråhat på. Plagiat eller Plattenschlägerbands som vi kaldte dem, ville aldrig for alvor vinde fodfæste på dansk jord i Dansk Rock. Det er svært at spå om Fremtiden, men hvad er det der gør at vi let fanges og trives i Nostalgiens Tidslomme? En slags Tryghedens Livmoder, hvor vi ikke rigtigt er blevet født endnu eller rustet til at leve et frygtløst liv i nuet. Den profeti vi kom op med dengang i Hannover var måske for arrogant. Den holdt ikke. Måske er Nostalgi og Paranoia to sider af samme sag med Døden som Blind Makker. Vrangforestillingen består i, at der hvor Nostalgi trives, dér er vi Evigt Unge. Der er Døden kun en Skygge af sig selv, udskudt på Ubestemt Tid.

Alligevel hylder vi ubevidst Døden i en nærmest Nekrofil Grad, der dræber nytænkende original, udøvende kunst i fødslen. Pladeselskaber, Musikere og Teatre har indset at Nostalgi er en Formidabel Kraft, hvis udøvere er i den særdeles Købekraftige Alder. De Valfarter til Slotskoncerter med et Beatles Plagiat udsat for Danmarks Radios Underholdnings Orkester og andre af den slags Genbrugsforretninger.

Film bliver genindspillet og oversat til andre platforme. Teaterkoncerter, der påstår at hylde store kunstnere er blot et påskud og en måde hvorpå danske Pladeselskaber kan profilere sine kunstnere. Levende som Døde. Danske kunstnere "fortolker" bevidstløst Større Ånder på nye udgivelser. Flere lånte stækkede fjer: Revivalbands trækker fulde huse. Salg af pladeudgivelser med tidens varme navne og Berømte Døde af slagsen udgør udvalget i Pladebutikkerne. De lever Evigt også i Galaxen efter at Internettet er kommet til. X-Faktor er en ubeskrivelig event og burde forbydes. Alle danske kanaler producerer de samme konkurrencer med få variationer og markedsfører dem uafbrudt til en pris der, omregnet i gode danske kroner, ville nå astronomiske højder. De fylder alt og man taler ikke mere om PAYOLA (Pladeselskaber, Prostituerede Producere og AR mænd skummer fløden). Genbrug er et tidens tegn i denne popkultur, der Skygger for Initiativer, Opæder Resurser og er Dræbende for al original kunst. Alt er Second Hand til Ågerpriser. Hvad sælger bedst?

Kunstens Hus har mange rum. Fyldes det med skrot, opsamlet og klunset af Plattenslagere bliver der ikke plads til meget andet. Skraldet hober sig op og der bliver mere og mere af det. Ligesom Rumskrot.

Min profeti er, at vores politikere en dag indser at Alting har sin Tid og at det er nødvendigt at Definere et Kunstbegreb der skelner det fra Plagiater og Plat. Giver original Kunst autorisation og indfører en udløbsdato på genbrugsproduktioner, frataget enhver form for finansiering via Offentlig Støtte. Den slags må leve på almindelige markedsbetingelser. Det gør Danske Spillesteder ikke, men det kan de komme til. Der er ikke meget Græsrod i Organisationen. Den er for længst gået i Koma. Øllet blev dens Skæbne. Omsætningen betyder alt og Spillestederne evner ikke at markedsføre andet end hvad Publikum kender i forvejen. De er med få undtagelser, private kommercielle virksomheder støttet med offentlige midler. Lad dem klare sig selv.

Danmark er nok en Forlystelsespark, men kunsten er ikke Død og Publikum er ikke ukritisk hvis de ellers får et valg. Kunsten trives i det skjulte, som den altid har gjort og Støtte kunne bruges bedre i dette Klondike, som legater, til sceneadgang og for en gang skyld, sober markedsføring. Så ville Nostalgi måske finde sit rette leje som en højere form for bevidsthedstilstand (CITAT: P.Rehfeldt), andre kunstnere og arrangører med en sund profil kunne genvinde deres integritet. Nogle ville måske få et mere nuanceret syn på Døden og indse at det er nu vi lever og ikke i Fortiden.

HALLELUJA